

1895–1989

Jaromír Korčák

(12. 7. 1895, Vrážné u Jevíčka – 6. 10. 1989, Praha)

Pokud je známo, jediným z pražských univerzitních geografů, který má svou ulici v Praze – dokonce v areálu Albertova – je Jaromír Korčák; i to ukazuje, jaký byl jeho význam pro (nejen) českou vědu.

Pocházel z česko-moravského pomezí, kde se narodil jako syn řídicího učitele. Vysokoškolská studia musel za 1. světové války

přerušit kvůli povolání na italskou frontu; disertaci obhájil až roku 1922, přičemž na radu profesora Dvorského ještě rok pokračoval u Jovana Cvijiće na univerzitě v Bělehradě. Pracovní uplatnění nezískal na univerzitě, nýbrž ve Státním úřadu statistickém v Praze. V instituci, kde působil pod vedením jednoho ze zakladatelů české demografie Antonína Boháče, se postupně stal referentem, minis-

terským komisařem a odborovým radou. Krom jiného se podílel na organizaci sčítání lidu 1930 a jeho odborná činnost vyvrcholila v článku *Přírodní dualita statistického rozložení* (časopis *Statistický obzor*, 1941). V krizovém roce 1938 vydal i geopolitický spis o kmeňových oblastech Československa.

V geografii se, i kvůli mezilidským vztahům, uplatňoval méně; teprve po 2. světové válce začal přednášet na Vysoké škole obchodní a roku 1951 konečně přešel na Přírodovědeckou fakultu UK, kde byl v letech 1953–1966 vedoucím katedry ekonomické a regionální geografie. Zde vychoval množství žáků, kteří následovali jeho teoretické úvahy i metodické přístupy, pro což se ujal termín *albertovská škola*. Napsal řadu vynikajících vysokoškolských učebnic a dalších publikací (včetně shrnující *Geografie obyvatelstva ve statistické syntéze*, 1973) a dodnes se používá například termín „Korčákov exponent“. V letech 1961–1969 stál také v čele Československé společnosti zeměpisné; i po odchodu do penze s geografy spolupracoval, prakticky až do své smrti v požehnaném věku 94 let.